

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาวิธีการดำเนินการวัดและประเมินผลการ เรียนวิชาผลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบวิธีการดำเนินการวัดและประเมินผลการ เรียนวิชาผลศึกษา ของครูผลศึกษา ระหว่างโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผลศึกษาที่สอนวิชาผลศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนรัฐบาล จำนวนทั้งหมด 50 โรงเรียน ๗ ละ 3 ชุด รวม 150 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 144 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.0 โดยจากกลุ่มโรงเรียนราษฎร์ได้รับคืนมา 71 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.7 และจากกลุ่มโรงเรียนรัฐบาลได้รับคืนมา 73 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.3

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มด้วยค่าที (t-test) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X RELEASE 2.1 ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของครูผลศึกษา

ครูผลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 25-29 ปี มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี มีวิชาเอกทางผลศึกษา มีวิชาโททางสุขศึกษา ส่วนใหญ่ทำการสอนอยู่ใน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมาในโรงเรียนราษฎร์สอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและ
 ตอนปลาย ส่วนในโรงเรียนรัฐบาลสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนรายวิชาที่
 สอนทั้งหมดส่วนใหญ่สอน 3 วิชา/ภาคเรียน และทำการสอน 16-20 คาบ/สัปดาห์ อุปกรณ์
 ทดสอบสมรรถภาพทางกายที่โรงเรียนส่วนใหญ่มีใช้คือ เครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องวัดส่วนสูง
 และนาฬิกาจับเวลา ส่วนอุปกรณ์ประเภท เครื่องวัดความจุปอด เครื่องวัดแรงบีบมือ
 และจักรยานวัดงาน เป็นอุปกรณ์ที่ในโรงเรียนราษฎร์ไม่มีใช้เลย แต่ในโรงเรียนรัฐบาลพอ
 ใช้บ้างไม่มากนัก

2. วัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียน

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 96.5 ขึ้นไป วัดและประเมินผลการเรียน
 วิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นในด้าน เพื่อวัดและประเมินผลสภาพผู้เรียนก่อน
 การเรียนการสอนทางด้านทัศนคติ เพื่อจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริม และเพื่อเปรียบเทียบ
 ผลการเรียนในแต่ละรุ่นที่เน้นอยู่ในระดับน้อย การเน้นและให้ความสำคัญระหว่างครูพลศึกษา
 ในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาล มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
 ในด้านเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสภาพผู้เรียนหลังการเรียนการสอนทางด้านความรู้ และ
 การเปรียบเทียบผลการเรียนในแต่ละรุ่น

3. ด้านของการวัดและประเมินผลการเรียนและการให้อัตราส่วนคะแนนในแต่ละด้าน

ครูพลศึกษาทุกคนวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาในทุกด้าน ยกเว้น
 ด้านสมรรถภาพทางกายที่ครูพลศึกษาทำการวัดและประเมินผลเพียง ร้อยละ 61.8 โดยครู
 พลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์วัดและประเมินผล ร้อยละ 54.9 ส่วนครูพลศึกษาในโรงเรียน
 รัฐบาลวัดและประเมินผล ร้อยละ 68.5 และนอกจากนี้มีการวัดและประเมินผลการเรียนใน
 ด้านอื่น ๆ คือ ให้อัตราส่วนคะแนนถึง ร้อยละ 9.7 โดยครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ วัดและ
 ประเมินผล ร้อยละ 8.5 และครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล วัดและประเมินผล ร้อยละ
 11.0

การให้อัตราส่วนคะแนนในแต่ละด้าน พบว่า เมื่อรวมทั้งสองกลุ่มแล้ว มีถึง
 9 แพม (รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 6) โดยครูพลศึกษาทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่ ร้อยละ

28.5 ให้อัตราส่วนคะแนนในแต่ละด้านดังนี้คือ ด้านความรู้ให้คะแนนร้อยละ 20 ด้านทักษะให้คะแนนร้อยละ 60 ด้านทัศนคติให้คะแนนร้อยละ 10 และด้านคุณธรรมให้คะแนนร้อยละ 10 โดยไม่มีการวัดและประเมินผลการเรียนด้านสมรรถภาพทางกาย และหากพิจารณาในแต่ละด้านของการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่า ครูพลศึกษามีการให้คะแนนในแต่ละด้านดังนี้คือ

- ด้านความรู้ทุกคนให้คะแนนร้อยละ 20
- ด้านทักษะให้คะแนนร้อยละ 30-60 โดยครูพลศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 33.3 ให้คะแนนร้อยละ 60
- ด้านสมรรถภาพทางกาย ครูพลศึกษาที่วัดและประเมินผลการเรียนทางด้านนี้ให้คะแนนร้อยละ 10-20 โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 52.8 ให้คะแนนร้อยละ 10
- ด้านทัศนคติและด้านคุณธรรม ให้คะแนนในแต่ละด้านร้อยละ 5-15 เหมือนกัน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 87.5 เท่ากัน ให้คะแนนด้านละร้อยละ 10
- ด้านอื่น ๆ ครูพลศึกษาวัดและประเมินผลด้วยการให้ทำรายงาน โดยทุกคนที่วัดและประเมินผลการเรียนทางด้านนี้ให้คะแนนร้อยละ 20 เหมือนกันหมด

4. ขอบข่ายของการวัดและประเมินผลการเรียน

4.1 ด้านความรู้ ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ทุกคนหรืออย่างน้อยร้อยละ 99.3 วัดและประเมินผลการเรียนตามขอบข่ายการวัดและประเมินการเรียนด้านความรู้ โดยเน้นและให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับดังนี้ วิธีการเล่นหรือแบบการเล่น ระเบียบข้อบังคับ กฎ กติกาในการเล่นและการแข่งขัน มารยาทของผู้เล่นและผู้ดูกีฬาที่ดี การอบอุ่นร่างกายและการบำรุงรักษาสุขภาพ ความรู้ในการสาธิตทักษะให้ผู้อื่นเข้าใจได้ การรู้ถึงประโยชน์ คุณค่า และความสำคัญในวิชาที่เรียน การเน้นและให้ความสำคัญระหว่างครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านเกี่ยวกับ วิธีการเล่นหรือแบบการเล่น นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

4.2 ด้านทักษะ - วิชาเทเบิลเทนนิส ครูพลศึกษาทุกคนวัดและประเมินผลการเรียนตามขอบข่ายการวัดและประเมินผล โดยเน้นและให้ความสำคัญในระดับมาก ยกเว้น

ในด้านการตีและรับลูกวอลเลย์และลูกพร้อมแบบหน้ามือหลังมือ และความสามารถในการรุกที่เน้นและให้ความสำคัญอยู่ในระดับน้อย การเน้นและให้ความสำคัญระหว่างครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาล มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านเกี่ยวกับการจับไม้แร็กเกต นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

- วิชายิद्धุ่น ครูพลศึกษาทุกคนวัดและประเมินผลการเรียนตามข้อข่ายการวัดและประเมินผล โดยเน้นและให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน การเน้นและให้ความสำคัญระหว่างครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาล มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านเกี่ยวกับทกกบ การต่อตัว ทกสูง ทกสาม เส้า และการผสมทักษะต่าง ๆ เข้าด้วยกัน นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

- วิชากระบี่ ครูพลศึกษาทุกคนวัดและประเมินผลการเรียนตามข้อข่ายการวัดและประเมินผล โดยเน้นและให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน การเน้นและให้ความสำคัญระหว่างครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาล ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

- วิชากรีฑา ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 93.3 ขึ้นไป วัดและประเมินผลการเรียนตามข้อข่ายการวัดและประเมินผล ยกเว้นในด้านการกระโดดสูงและและการพุ่งแหลน วัดและประเมินผลเพียงร้อยละ 73.3 และ 66.7 ตามลำดับ โดยเน้นและให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นในด้านการวิ่งข้ามรั้วและการพุ่งแหลนที่เน้นอยู่ในระดับน้อย การเน้นและให้ความสำคัญระหว่างครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาล ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

- วิชาบาสเกตบอล ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ทุกคน วัดและประเมินผลการเรียนตามข้อข่ายการวัดและประเมินผล และนอกเหนือจากนั้นแล้วครูพลศึกษาร้อยละ 13.3 (จากโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ 12.5 และจากโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ 14.3) ยังทำการวัดและประเมินผลการเรียนในด้านการตัดสินใจ โดยเน้นและให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน การเน้นและให้ความสำคัญระหว่างครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

- วิชาตะกร้อ ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ทุกคนวัดและประเมินผลการเรียนตามขอบข่ายการวัดและประเมินผล โดยเน้นและให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นในด้านการเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก และการใช้ไหล่เล่นลูกที่เน้นอยู่ในระดับน้อย การเน้นและให้ความสำคัญระหว่างครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาล มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านการรุกและรับ และการเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านใน

- วิชาดาบสองมือและวิชาแบดมินตัน ครูพลศึกษาทุกคนวัดและประเมินผลการเรียนตามขอบข่ายการวัดและประเมินผลในแต่ละสาขา โดยเน้นและให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน การเน้นและให้ความสำคัญระหว่างครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาล ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

- วิชาวอลเลย์บอล ครูพลศึกษาทุกคนวัดและประเมินผลการเรียนตามขอบข่ายการวัดและประเมินผล โดยเน้นและให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากในด้านต่อไปนี้ คือ การเล่นลูกด้วยสองมือล่าง การเสิร์ฟลูกมือล่าง การเสิร์ฟลูกมือบน การรับลูกเสิร์ฟ การเล่นลูกด้วยสองมือบน และการเล่นเป็นทีมหรือการแข่งขัน นอกเหนือจากนี้เน้นอยู่ในระดับน้อย การเน้นและให้ความสำคัญระหว่างครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาล ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

- วิชาฟุตบอล ครูพลศึกษาทุกคนวัดและประเมินผลการเรียนตามขอบข่ายการวัดและประเมินผล โดยเน้นและให้ความสำคัญมากที่สุดในด้านการเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านใน และการหยุดลูก นอกเหนือจากนี้เน้นอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในด้านการเตะลูกด้วยหัวรองเท้า และการรุกและรับที่เน้นอยู่ในระดับน้อย การเน้นและให้ความสำคัญระหว่างครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาล มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านการเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

4.3 ด้านสมรรถภาพทางกาย ครูพลศึกษาที่วัดและประเมินผลการเรียนด้านสมรรถภาพทางกาย ส่วนใหญ่ร้อยละ 77.5 ขึ้นไป วัดและประเมินผลการเรียนตามขอบข่ายสมรรถภาพทางกายในทุกด้าน โดยเน้นและให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากในด้านความคล่องแคล่วว่องไว การทรงตัว กำลัง การทำงานประสานกันของกล้ามเนื้อ และความเร็ว

นอกเหนือจากนี้เน้นอยู่ในระดับน้อย การเน้นและให้ความสำคัญระหว่างครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาล ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.4 ด้านทัศนคติ ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ทุกคนหรืออย่างร้อยละ 98.6 ขึ้นไป วัดและประเมินผลการเรียนตามข้อบ่งชี้ทัศนคติในทุกพฤติกรรม โดยเน้นและให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นในพฤติกรรมด้านการคิดถามซักถามข้อสงสัยหรือขอคำแนะนำ และการฝึกซ้อมทักษะด้วยตนเองในเวลาที่ว่างหรือนอกเวลาเรียนที่เน้นอยู่ในระดับน้อย การเน้นและให้ความสำคัญระหว่างครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาล มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านเกี่ยวกับความสนใจขณะเรียนในชั่วโมงเรียน ความกระตือรือร้นในการเรียน และการแต่งกายของนักเรียนขณะเรียนในชั่วโมงเรียน

4.5 ด้านคุณธรรม ครูพลศึกษาทุกคนวัดและประเมินผลการเรียนตามข้อบ่งชี้การวัดและประเมินผลในทุกพฤติกรรม โดยเน้นและให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน การเน้นและให้ความสำคัญระหว่างครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาล มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านเกี่ยวกับการรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย การเคารพและยอมรับคำตัดสินของกรรมการหรือผู้ตัดสิน การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การรักความยุติธรรมไม่เอาเปรียบผู้อื่น การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ กฎ กติกาในการเรียน การเล่น และการแข่งขัน การเป็นผู้เล่นและผู้ถูกพิพากษาที่ดี การพูดความจริงในทุกสภาพการณ์การเคารพในสิทธิของตนเองหรือของผู้อื่น และการตัดสินใจที่ดี รอบคอบ และคิดก่อนทำเสมอ

5. วิธีการวัดและประเมินผลการเรียน

5.1 ด้านความรู้ ครูพลศึกษาทุกคนใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนโดยการสอบข้อเขียน และนอกจากนั้นยังใช้วิธีการวัดและประเมินผลโดยการมอบหมายงานให้ทำ การสัมภาษณ์นักเรียน การให้นักเรียนอภิปราย และการสอบแบบเปิดหนังสือตอบ ในการสอบข้อเขียนส่วนใหญ่ใช้ข้อสอบแบบปรนัยทั้งหมดสอบ โดยครูพลศึกษาร้อยละ 54.8 จัดสอบกลางภาคและปลายภาคเรียน และร้อยละ 45.1 สอบเฉพาะปลายภาคเรียนโดยสอบพร้อมกับทุกห้องในเวลาสอบเดียวกัน ในคาบเรียนบางคาบเรียน และในเวลาพิเศษนอกเวลาเรียน

5.2 ด้านทักษะ ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียน โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมการสอบเองทั้งหมด โดยการสังเกตท่าทางความถูกต้อง สวยงาม สอบเป็นรายบุคคลทีละคนในคาบเรียนบางคาบเรียน มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน การสอบทักษะแต่ละประเภทไว้ โดยสอบแบบสอนไปสอบไป

5.3 ด้านสมรรถภาพทางกาย ครูพลศึกษาที่วัดและประเมินผลทางด้านนี้ ส่วนใหญ่ใช้รายการทดสอบสมรรถภาพทางกายต่อไปนี้คือ ชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง ยืนกระโดดไกล ริ่ง 50 เมตร ลูก-นั่ง 30 วินาที วัดอัตราการเต้นของชีพจร ดิ่งข้อ (ชาย)/งอแขน ห้อยตัว (หญิง) 30 วินาที ริ่งเก็บของ ริ่งระยะไกล โดยส่วนใหญ่ใช้วิธีการเพื่อทดสอบสมรรถภาพทางกายในแต่ละด้านดังนี้คือ ด้านกำลังใช้วิธียืนกระโดดไกล ด้านความเร็วใช้วิธี ริ่ง 50 เมตร ด้านความอ่อนตัวใช้วิธีนั่งงอตัวไปข้างหน้า ด้านความคล่องแคล่วว่องไว ใช้วิธี ริ่งเก็บของ ด้านสมรรถภาพการทำงานของระบบหายใจและระบบไหลเวียนโลหิตใช้วิธี วัดอัตราการเต้นของชีพจร ด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อใช้วิธีลูก-นั่ง 30 วินาที รองลงมาใช้วิธีดิ่งข้อ (ชาย)/งอแขนห้อยตัว (หญิง) ด้านความทนทานของกล้ามเนื้อใช้วิธีลูก-นั่ง แบบนับครั้งที่ทำได้มากที่สุด ด้านความทนทานของระบบหายใจและระบบไหลเวียนใช้เพียงวิธีเดียวคือการริ่งระยะไกล ด้านการทรงตัวใช้วิธียืนขาเดียวหลังตากางแขน

5.4 ด้านทัศนคติ และด้านคุณธรรม ครูพลศึกษาใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนเหมือนกันคือ ส่วนใหญ่อาจารย์ผู้สอน เป็นผู้ให้คะแนนเองทั้งหมด โดยสังเกตพฤติกรรมขณะเรียนในชั่วโมงเรียน กำหนดและแจ้งขอข่ายที่จะวัดให้นักเรียนทราบ โดยวัดในคาบเรียนบางคาบเรียน

เมื่อเปรียบเทียบวิธีการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนระหว่างครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาลโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า ครูพลศึกษาทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่เน้นและให้ความสำคัญในการดำเนินการแต่ละด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นการวัดทางด้านทักษะในวิชายืดหยุ่น และทางด้านคุณธรรม

อภิปรายผลการวิจัย

1. เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาร้อยละ 96.5 ขึ้นไป วัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผล แสดงว่าการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ครูพลศึกษามีแนวการวัดและประเมินผลไปตามแนวมาตรฐานเดียวกัน โดยยึดหลักการวัดและประเมินผลการเรียนตามที่ได้กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผล ซึ่งหากมองที่ตัววัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาในแต่ละด้าน ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นวัตถุประสงค์ที่มีความเหมาะสม ถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา มีความเด่นชัด สามารถวัดได้ครอบคลุมตรงตามความมุ่งหมายของหลักสูตร และตรงตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา สอดคล้องกับที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 188-189) ได้กล่าวว่า

ตามหลักทั่วไปของการวัดและประเมินผลวิชาที่เรียนนั้น เราจะต้องวัดและประเมินผลจากความมุ่งหมายของการสอนที่ได้วางไว้ . . . และจากความมุ่งหมายของการสอนวิชาพลศึกษาในแต่ละข้อของแต่ละระดับในชั้นมัธยมศึกษา นั้น จะเห็นได้ว่าเป็นความมุ่งหมายของการสอนที่ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งในด้านประชาวินัยหรือพุทธรวิสัย (Cognitive Domain) ด้านริภาวิสัยหรือจิตวิสัย (Affective Domain) ด้านจลนวิสัยหรือทักษะวิสัย (Psychomotor Domain) ด้านสมรรถภาพทางกายวิสัย (Physical Fitness Domain) และด้านสังคมวิสัย (Social Domain)

และ วิริยา บุญชัย (2529: 1) ได้กล่าวว่า "วัตถุประสงค์จะเป็นตัวชี้ให้ทราบว่าต้องการประสพการณ์อะไรบ้าง และชี้ให้เห็นว่าจะประเมินผลอะไร และการประเมินผลจะบอกให้ทราบว่าประสพการณ์ที่ได้รับนั้นสอดคล้องตามวัตถุประสงค์หรือไม่" ดังนั้น จึงเป็นผลดีอย่างยิ่งที่ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษา เน้นและให้ความสำคัญในวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก เกือบทุกด้าน แสดงว่าครูพลศึกษามีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียน ซึ่งจะช่วยให้การวัดและประเมินผลการเรียนดำเนินไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

2. เกี่ยวกับด้านที่ใช้วัดและการให้อัตราส่วนคะแนน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาทุกคนวัดและประเมินผลการเรียนในทุกด้าน ยกเว้นด้านสมรรถภาพทางกายที่ ครูพลศึกษาวัดและประเมินผลเพียงร้อยละ 61.8 และนอกจากนั้นยังวัดและประเมินผลด้วยการให้ทำรายงานถึงร้อยละ 9.7 แสดงว่าในการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษานั้น มีครูพลศึกษาบางคนวัดและประเมินผลการเรียนไม่ครบทุกด้าน กล่าวคือ ด้านที่ทุกคนทำการวัดและประเมินผล คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านทัศนคติ และด้านคุณธรรม ส่วนทางด้านสมรรถภาพทางกายครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์วัดและประเมินผลเพียงร้อยละ 54.9 ส่วนครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล วัดและประเมินผลเพียงร้อยละ 68.5 และรวมแล้วครูพลศึกษาทำการวัดและประเมินผลทางด้านสมรรถภาพทางกายเพียงร้อยละ 61.8 เท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การวัดและประเมินผลที่ถูกต้อง ครูพลศึกษาควรวัดและประเมินผลในทุกด้านคือ ทั้งทางด้านความรู้ ทางด้านทักษะ ทางด้านสมรรถภาพทางกาย ทางด้านทัศนคติ และทางด้านคุณธรรม ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 189) ได้กล่าวว่า

“ถ้าครูจะวัดและประเมินผลทางด้านพลศึกษาให้ได้ถูกต้องตามหลักการ และวิธีการ เพื่อให้ทราบผลของการเรียนการสอนอย่างแท้จริงแล้ว ครูจะต้องวัดและประเมินผลในทุกด้าน กล่าวคือ ครูจะต้องวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจของนักเรียนในด้านทัศนคติและความรู้สึกรักของนักเรียนต่อวิชาพลศึกษา ในด้านความรู้ความสามารถหรือทักษะของการเล่นกีฬาหรือกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ในด้านคุณธรรมของนักเรียน และในด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียนมีการพัฒนาการในระหว่างการเรียนพลศึกษา”

ดังนั้นแม้ในสภาพการปฏิบัติจริง เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลอาจมีปัญหาและอุปสรรคบ้าง เช่น จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า อุปกรณ์ สอบสมรรถภาพที่ครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีใช้ในโรงเรียนได้แก่ เครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องวัดส่วนสูง และนาฬิกาจับเวลาเท่านั้น ส่วนอุปกรณ์ประเภทอื่นพอมีย่างหรืออาจไม่มีใช้เลย (รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2) และจากผลการวิจัยของ กฤษณ์ กลสิกร (2530: 54) พบว่า “การประเมินผลการเรียนไม่สามารถทำได้ครบทุกด้าน” ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เป็นเรื่องธรรมดาของการปฏิบัติงานต่าง ๆ ซึ่งหากผู้สอนมีการเตรียมการที่ดี มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า ย่อมสามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ไปได้ด้วยดี และสำหรับการแก้ปัญหาในระยะยาวเกี่ยวกับการทดสอบทางด้านสมรรถภาพทางกาย ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการจัดทำแบบฟอร์มสำหรับทดสอบสมรรถภาพทางกาย โดยเฉพาะกำหนดรายการและวิธีการทดสอบแต่ละด้านที่เป็นมาตรฐานสากลสำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา

เพื่อใช้ทดสอบ เพื่อสะดวกต่อครูผู้ใช้และเป็นแนวมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งอาจมีน้อยรายการแต่สามารถเป็นตัวแทนซึ่งวัดสมรรถภาพทางกายได้ ทั้งนี้เพื่อขจัดปัญหาในด้านการเสียเวลาในการวัดมากเกินไป

สำหรับการให้อัตราส่วนคะแนนในแต่ละด้านพบว่า มีทั้งหมด 9 แบบ (รายละเอียดแสดงในตารางที่ 6) โดยส่วนใหญ่ครูพลศึกษาร้อยละ 28.5 ให้อัตราส่วนคะแนนตามแบบ 2 คือ ไม่มีการวัดและประเมินผลการเรียนทางด้านสมรรถภาพทางกาย และทางด้านความรู้ให้คะแนนร้อยละ 20 ด้านทักษะให้คะแนนร้อยละ 60 ด้านทัศนคติและด้านคุณธรรมให้คะแนนด้านละร้อยละ 10 และนอกจากนี้ยังพบว่า มีอีก 2 แบบ (คือแบบ 5 และแบบ 7) ที่ไม่มีการให้คะแนนทางด้านสมรรถภาพทางกาย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการวัดและประเมินผลที่ไม่ถูกต้อง เพราะไม่มีการวัดและประเมินผลการเรียนทางด้านสมรรถภาพทางกายดังได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไขและปรับปรุงอย่างยิ่ง ส่วนการวัดและประเมินผลด้วยการให้ทำรายงานนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าการให้ทำรายงานเป็นเรื่องของความรู้ (Cognitive Domain) ถ้าหากให้อีกร้อยละ 20 เท่ากับว่าเป็นการวัดและประเมินผลการเรียนทางด้านความรู้ถึงร้อยละ 40 ซึ่งควรระมัดระวัง เป็นอย่างยิ่งที่อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่เสริมให้เกิดการวัดและประเมินผลการเรียนที่เน้นเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป ทั้งนี้ควรพิจารณาว่าการให้ทำรายงาน หรือวัดในด้านอื่น ๆ นั้น ควรจัดให้เป็นส่วนหนึ่งของการวัดในด้านใด เช่น ทางด้านความรู้ ทางด้านทักษะ หรืออื่น ๆ เป็นต้น และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่า ครูพลศึกษามีการให้คะแนนในแต่ละด้าน คือ ด้านความรู้ให้คะแนนร้อยละ 20 ทุกคน ด้านทักษะให้คะแนนร้อยละ 30-60 โดยส่วนใหญ่ให้คะแนนร้อยละ 60 ด้านสมรรถภาพทางกาย ครูพลศึกษาที่วัดและประเมินผลทางด้านนี้ให้คะแนนร้อยละ 10-20 โดยส่วนใหญ่ให้คะแนนร้อยละ 10 ด้านทัศนคติและด้านคุณธรรมให้คะแนนไว้ร้อยละ 5-15 ใกล้เคียงกัน โดยส่วนใหญ่ให้คะแนนด้านละร้อยละ 10 แสดงว่า ในการวัดและประเมินผลการเรียนครูพลศึกษาเน้นทางด้านทักษะมากเกินไป โดยจะเห็นได้ว่ากำหนดคะแนนไว้สูงกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งในความถูกต้องแล้วหลักสูตรได้เสนอแนะแบบการให้คะแนนไว้ 5 แบบ โดยเห็นได้ว่าทางด้านความรู้จะกำหนดคะแนนไว้ร้อยละ 10-20 ด้านทักษะและสมรรถภาพทางกายให้คะแนนร้อยละ 40-60 ด้านพฤติกรรมทางเจตคติและทางคุณธรรมกำหนดคะแนนด้านละร้อยละ 10-20 โดยกลุ่มโรงเรียนใดจะเลือกแบบใดก็ได้ ให้พิจารณาตามความเหมาะสมของกลุ่ม (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2529: 250) และ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 193) กล่าวว่า "การที่โรงเรียนไหนจะให้คะแนนนักเรียนในด้านใดมากหรือน้อยเพียงใดนั้นจะขึ้นกับปรัชญาของ

โรงเรียนแต่ละโรงเรียนว่า เน้นในพฤติกรรมด้านใดมากน้อยเท่าใด แต่ข้อสำคัญไม่ควรจะมากหรือน้อยกว่าอัตราส่วนร้อยละที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละด้าน" กล่าวคือ ทักษะของการกีฬาหรือกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ควรให้คะแนนประมาณร้อยละ 20-25 สมรรถภาพทางกาย ร่างกาย ควรให้คะแนนประมาณร้อยละ 20-25 ความรู้ความเข้าใจ ควรให้คะแนนประมาณร้อยละ 10-20 ทักษะที่มีต่อวิชาพลศึกษา ควรให้คะแนนประมาณร้อยละ 10-20 และทางด้านคุณลักษณะประจำตัว เช่น การมีน้ำใจนักกีฬา ควรให้คะแนนประมาณร้อยละ 10-20 (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2527: 193)

3. เกี่ยวกับขอบข่ายของการวัดและประเมินผลการเรียนในแต่ละด้าน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่วัดและประเมินผลการเรียนตามขอบข่ายของการวัดและประเมินผลการเรียนในแต่ละด้าน แสดงว่าครูพลศึกษามีแนวการวัดและประเมินผลการเรียนในแต่ละด้านไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ให้การวัดและประเมินผลการเรียนแต่ละด้านมีมาตรฐานการวัดและประเมินผลเดียวกัน โดยจะเห็นได้ว่าในทุกขอบข่ายของการวัดและประเมินผลการเรียนแต่ละด้านนั้นไม่ว่าจะเป็นทางด้านความรู้ ทางด้านทักษะ ทางด้านสมรรถภาพทางกาย ทางด้านทัศนคติ และทางด้านคุณธรรม ทุกด้านมีการจำแนกขอบข่ายแต่ละด้านนั้น ๆ ออกเป็นพฤติกรรมย่อย ๆ ซึ่งผู้วิจัย เห็นว่า เป็นการดี และมีความเหมาะสมยิ่ง เพราะทำให้ง่ายและสะดวกต่อการวัดและประเมินผลช่วยให้สามารถทราบว่าในแต่ละด้านต้องการวัดอะไรทางด้านไหนอย่างไร ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมแต่ละด้าน เป็นพฤติกรรมรวม ถ้าไม่แยกแยะรายละเอียดหรือองค์ประกอบของแต่ละด้านแล้วจะทำให้ยากต่อการดำเนินการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 189) ได้กล่าวว่า "พฤติกรรมบางอย่างที่เกิดขึ้นจากการเรียน ครูไม่สามารถที่จะทำการวัดโดยตรงได้ เพราะเป็นพฤติกรรมที่เป็นผลรวมของพฤติกรรมหลาย ๆ อย่างรวมกัน ก่อนที่ครูจะสามารถทำการวัดและประเมินผลได้ ครูจะต้องสามารถให้คำจำกัดความ และแยกแยะพฤติกรรมรวมนั้นออกเป็นพฤติกรรมย่อย เสียก่อน" ดังนั้นจึง เป็นผลดีที่ยังขอบข่ายแต่ละด้านมีการกำหนดรายละเอียดของ เรื่องที่จะทำการวัดและประเมินผลในแต่ละด้านนั้น ๆ ไว้ โดยรายละเอียดของเนื้อหาขอบข่ายที่กำหนดไว้ในแต่ละด้านนั้น ผู้วิจัย เห็นว่า มีความถูกต้อง รัดกุม มีความครอบคลุมในเนื้อหา สามารถวัดและประเมินผลการเรียนได้ตอบสนองต่อความมุ่งหมายของการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้เป็นอย่างดี

4. วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนในแต่ละด้าน ผลการวิจัยพบว่า ทางด้านความรู้ ครูพลศึกษาทุกคนใช้วิธีการวัดและประเมินผลโดยการสอบข้อเขียน ทางด้านทักษะส่วนใหญ่อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมการสอบเองทั้งหมด โดยการสังเกตท่าทาง ความถูกต้อง สวยงาม ทางด้านสมรรถภาพทางกายครูพลศึกษามีวิธีการวัดและประเมินผลโดยแยกเป็นด้าน ๆ โดยเฉพาะ เช่น ทางด้านกำลังใช้วิธียืนกระโดดไกล ทางด้านความเร็วใช้วิธีวิ่ง 50 เมตร เป็นต้น ทางด้านทัศนคติและด้านคุณธรรมใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่คล้าย ๆ กันคือ ส่วนใหญ่ตัวอาจารย์ผู้สอนเอง เป็นผู้ให้คะแนนทั้งหมด โดยสังเกตพฤติกรรมขณะเรียนในช่วงโมงเรียน กำหนดและแจ้งขอบข่ายที่จะวัดให้นักเรียนทราบ ซึ่งวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนแต่ละด้านดังกล่าวมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้เนื่องจากการวัดและประเมินผลการเรียนแต่ละด้านมีพฤติกรรมที่ต้องวัดและประเมินผลแตกต่างกันไปตามขอบข่ายของการวัดและประเมินผลในแต่ละด้าน จึงทำให้วิธีการวัดและประเมินผลแต่ละด้านมีความแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าวิธีการที่ใช้วัดและประเมินผลในแต่ละด้านดังกล่าวมีความเหมาะสม ถูกต้อง โดยจะเห็นได้ว่า ครูพลศึกษาพยายามที่จะใช้วิธีการหลาย ๆ ด้านหรือหลาย ๆ วิธี มาทำการวัดและประเมินผลการเรียนในด้านนั้น ๆ เช่น ทางด้านความรู้ นอกจากทุกคนวัดและประเมินผลด้วยการสอบข้อเขียนแล้ว ยังใช้วิธีการอื่น ๆ ด้วย เช่น การมอบหมายให้นักเรียนทำงาน การสัมภาษณ์นักเรียน การให้นักเรียนอภิปราย และอื่น ๆ อันจะเป็นผลช่วยให้ครูพลศึกษาสามารถวัดและประเมินผลการเรียนในด้านนั้น ๆ ได้ถูกต้องแม่นยำขึ้น ซึ่งวิธีการวัดและประเมินส่วนใหญ่ครูพลศึกษา เป็นผู้ควบคุมการสอบเองทั้งหมด ย่อมเกิดผลดีที่จะทำให้การวัดและประเมินผลการเรียนดำเนินไปตามแนวมาตรฐานเดียวกัน และเกิดความเที่ยงตรงมากไป มีความเชื่อถือได้ ซึ่ง วิริยา บุญชัย (2529: 23) ได้กล่าวว่า "บทบาท หน้าที่ ความสำคัญของวิชาพลศึกษาไม่ได้อยู่ที่คะแนน 20 หรือ 50 คะแนน การวัดที่เชื่อถือได้ ถูกต้องแม่นยำ กลวิธีการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ มีการให้คะแนนที่เป็นปรนัยแก่คะแนนที่ได้มาจากการวัด สิ่งเหล่านี้เท่านั้นที่จะทำให้วิชาพลศึกษาดำรงความสำคัญอยู่ได้" และนอกจากนี้ยังได้เสนอแนะวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) (วิริยา บุญชัย 2529: 327-329) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าวิธีการดังกล่าวจะช่วยเสริมให้การวัดและประเมินผลการเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะวิธีการดังกล่าวจะมีการกำหนดรายละเอียดของพฤติกรรมย่อยที่ต้องการวัดลงไป และทุก

พฤติกรรมย่อนั้นจะกำหนดระดับของการประมาณค่าไว้ ซึ่งจะช่วยให้การวัดและประเมินผล การเรียนของครูมีความ เป็นปรนัยมากขึ้น

5. เมื่อเปรียบเทียบการดำเนินการวัดและประเมินผลการ เรียนระหว่างครูพลศึกษา ในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาลเกี่ยวกับการ เน้นและให้ความสำคัญในการดำเนินการ แต่ละด้านโดยรวมแล้ว พบว่า มีเพียง 2 ด้านเท่านั้นคือ ด้านขอบข่ายของการวัดและ ประเมินผลการ เรียนด้านทักษะในวิชายืดหยุ่น และด้านขอบข่ายของการวัดและประเมินผล การเรียนด้านคุณธรรม ที่มีความแตกต่างในการ เน้นและให้ความสำคัญอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน แสดงว่าโดยทั่วไปแล้วการดำเนินการวัดและประเมินผล การเรียนวิชาพลศึกษาของครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาล มีมาตรฐาน การวัดและประเมินผลการ เรียนที่ใกล้เคียงกันและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเมื่อพิจารณา ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมของการ เน้นและให้ความสำคัญในขอบข่ายทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านทักษะในวิชายืดหยุ่น และด้านคุณธรรมแล้ว พบว่า ทั้ง 2 ด้านดังกล่าวครูพลศึกษา ในโรงเรียนราษฎร์ เน้นและให้ความสำคัญน้อยกว่าครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ดังนั้น ครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์จึงควรมีการยกระดับของการ เน้นและให้ความสำคัญในขอบข่าย ทั้งสองด้านนี้ให้สูงขึ้น เพื่อจะทำให้การวัดและประเมินผลการ เรียนดำเนินไปอย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนด เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลให้ครบทุกด้าน และในแต่ละด้านของการวัดนั้นควรกำหนดน้ำหนักอัตราส่วนคะแนนที่จะให้ไว้ เพื่อให้ผู้ใช้คือ ครูพลศึกษาได้ยึดถือ เป็นแนวปฏิบัติไปตามมาตรฐาน เดียวกัน
2. ศึกษานิเทศก์ควรมีการประเมินผล ช่วยเหลือ ติดตาม และแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด และควรมีการกำหนดมาตรการบางประการสำหรับบังคับใช้ให้ครูพลศึกษาซึ่งเป็น ผู้ใช้หลักสูตรคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักปรัชญา และความมุ่งหมายของการพลศึกษาที่แท้จริง
3. ครูพลศึกษาควรทำการวัดและประเมินผลการ เรียนให้ครบทุกด้านและควร ตระหนักถึงความสำคัญในคุณภาพและประสิทธิภาพของการวัดและประเมินผลการ เรียนในแต่ละ ด้านด้วย

4. การให้อัตราส่วนคะแนนในแต่ละด้าน ครูพลศึกษาไม่ควรเน้นหรือเห็นความสำคัญทางด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะหรือมากเกินไป ซึ่งอัตราส่วนการให้คะแนนในแต่ละด้านทั้ง 5 ด้าน ควร เป็นดังนี้คือ ด้านความรู้ควรให้คะแนนร้อยละ 10-20 ด้านทักษะควรให้คะแนนร้อยละ 20-25 ด้านสมรรถภาพทางกายควรให้คะแนนร้อยละ 20-25 ด้านทัศนคติควรให้คะแนนร้อยละ 10-20 และด้านคุณธรรมควรให้คะแนนร้อยละ 10-20

5. เพื่อให้การวัดและประเมินผลการเรียนสามารถประเมินผลได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง ครูพลศึกษาทุกคนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมที่แท้จริงออกมาให้มากที่สุด และควรวัดและประเมินผลสภาพของผู้เรียนในทุกด้านทั้งก่อนมีการเรียนการสอนและหลังมีการเรียนการสอน

6. การวัดและประเมินผลผู้เรียนควรมีวิธีการวัดและประเมินผลหลาย ๆ วิธี และควรวัดหลาย ๆ ครั้ง เพื่อจะได้ทราบถึงพัฒนาการของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ในเขตการศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ หรือในระดับการศึกษาอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบถึงวิธีการที่แท้จริงของการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการส่งเสริม ปรับปรุง และแก้ไขให้การดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพ

2. ควรจะมีการวิจัยเพื่อสร้างเกณฑ์มาตรฐาน สำหรับใช้วัดและประเมินผลการเรียนในแต่ละด้านสำหรับใช้ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อจะช่วยให้การดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความเป็นปรนัยไปตามแนวมาตรฐานเดียวกัน